

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jany Brothánkové a soudců Mgr. Jana Kašpara a JUDr. Ing. Viery Horčicové v právní věci žalobce: **P.Č.**, proti žalované: **Česká advokátní komora**, se sídlem Praha 1, Národní třída 16, zast. JUDr. Milanem Hoke, advokátem se sídlem Tyršova 2071, Benešov, o žalobě proti rozhodnutí předsedy České advokátní komory ze dne 26.10.2009 č.j. 2370/09,

t a k t o:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í

Žalobce podal dne 25.11.2009 u Městského soudu v Praze žalobu, jíž se domáhá zrušení rozhodnutí předsedy České advokátní komory ze dne 26.10.2009 č.j. 2370/09, jímž nebylo vyhověno jeho žádosti o určení advokáta k poskytnutí právní služby spočívající ve „vracení písemností orgánů veřejné moci vinou prováděcích předpisů“ dle § 18 zákona č. 85/1996 Sb. o advokacii ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o advokacii“).

Žalobce tvrdí, že jeho žádost o určení advokáta ze dne 12.10.2009 má všechny náležitosti a předseda ČAK naložil s tímto podáním nesprávně, na toto byl upozorněn dne 3.11. 2009 právními námitkami. Vzhledem k právní nouzi – nedoručování soudních písemností vinou prováděcího předpisu i doručovací normy a při očekávání toho, že správní orgán nevydá nové rozhodnutí ve věci i přes podané námitky, žalobce současně podal návrh na vydání předběžného opatření, aby bylo České advokátní komoře uloženo, aby přezkoumala námitky ze dne 3.11.2009, pakliže správní orgán má pravomoc vydat nové rozhodnutí/101b SŘ/ a vznesené jsou věcné a relevantní. Žalobce tvrdí, že žalovaná zaměnila bod B s bodem C jeho žádosti, směšuje předmět právní věci s předmětem služby, v bodě C4 je určitá, bod C1 neobsahuje čtyři slova ale 9, odůvodnění rozhodnutí stran toho, že žalobce cosi opakovaně nerespektuje je nepravdivé, žalovaná si také klade podmínku pro určení advokáta spočívající v nějakém rozhodnutí orgánu veřejné moci.

Žalobce dále (č.l. 21) „rozšířil“ žalobu o návrh na ochranu proti nečinnosti předsedy ČAK k žádosti o určení advokáta pro tutéž službu-právní pomoc, tvrdil, že žalovaný svévolně podmiňuje vydání rozhodnutí označením rozhodnutí soudu a to i přes specifikaci žádosti, a zde odkázal na žádost jinou než shora uvedenou, podanou pod č. ČAK 1389/10 a výzvu k jejímu doplnění z 26.5.2010 (jde o žádost podanou 17.5.2010) a tvrdil, že uplynula zákonná lhůta k rozhodnutí o ní, že předseda Komory nedbá doplnění této žádosti z 31.5.2010 ani urgency z 16.6.2010 a že byly vyčerpány prostředky k ochraně proti nečinnosti a tedy žalobce navrhl, aby soud přikázal předsedovi ČAK, aby vydal rozhodnutí o žádosti ze dne 16.5. 2010, ve znění z 31.5.2010. Toto podání bylo usnesením soudu z 15.12.2010 vyloučeno k samostatnému projednání a bylo ve věci na ochranu proti nečinnosti rozhodnuto usnesením ze dne 31.7.2012 č.j. 10A 6/2011-20.

Žalovaná se k původní žalobě vyjádřila tak, že žádost z 12.10.2009 byla zmatečná a nedalo se určit v jaké věci žalobce určení advokáta požaduje. Protože v tomto období žalobce požadoval advokáta v celé řadě případů, nebylo možno ani tuto žádost přiřadit k jiné věci, žádost byla zamítnuta. Na zamítavé rozhodnutí žalobce pak reagoval podáním 9.11.2009 (datovaným 3.11.2009), ale nebyl shledán důvod k změně rozhodnutí.

Při jednání soudu /na kterém žalobce trval, a poté co se seznámil s obsahem spisu cestou dožádaného soudu, se z účasti omluvil/ zástupce žalované (i současně doloženým písemným přehledem) poukázal na obsah Žádosti, jak ji žalobce vyplnil na předtištěném formuláři s tím, že v Žádosti samé Označení věci dal do uvozovek a odkázal na list 2, tj. připojené Prohlášení. Do tohoto formuláře Prohlášení v části B1 k povaze sporu uvedl, že jde o „vracení písemností orgánů veřejné moci vinou prováděcích předpisů“ a v části B3, která předvídá popis okolností sporu, neuvedl nic a tuto proškrtl. V části C 1, kde měl žadatel vyjádřit, zda v řízení bude vystupuje či bude vystupovat jako žalobce či žalovaný, uvedl, že se považuje za „doložitelně poškozeného nesprávným úředním postupem“. Současně měl v této části popsat svůj nárok nebo nárok protistrany a zde vepsal: „zrušení části předpisů ÚS“, není tak zřejmé, zda má jít o zrušení předpisů Ústavního soudu nebo Ústavním soudem. V bodě C4 žalobce jako žadatel poptával jednak poradenství před zahájením soudního řízení, jednak pomoc, a to zastupování v rámci soudního řízení, v závěru pak prohlásil, že pravdivé jsou údaje v Žádosti, není zřejmé, zda tím měl na mysli, že totéž se týká i samotného Prohlášení.

Městský soud v Praze věc posoudil takto:

Z dokladů připojených žalobcem, stejně tak jako z kopií listin představující správní spis ve věci žádosti žalobce (na čl. 28-34 soudního spisu) vyplynulo, že žalobce podal Žádost o určení advokáta k poskytnutí právní služby, na tomto formuláři neoznačil konkrétně žádnou právní věc, odkázal na list 2. V připojeném Prohlášení, z něhož žalobce v žalobě dovozuje, že bylo stran uvedené žádosti dostatečně určité, pokud jde o povahu sporu /B.1.) uvedl: „*vracení písemností orgánů veřejné moci vinou prováděcích předpisů*“, body B.2. a B.3. proškrtl, takže neoznačil nejen hodnotu sporu, ale ani další okolnosti a skutečnosti, které mají být předmětem sporu. V bodě C.1, uvedl, že v případném sporu vystupuje jako „doložitelně poškozený nesprávným úředním postupem“, nárok popsal tak, že je o „zrušení částí předpisů ÚS“. Dále (bod C.4.) zaškrtl, že žádá o poradenství před zahájením soudního řízení a pomoc nebo zastupování v soudním řízení.

Této jeho žádosti nebylo rozhodnutím žalobou napadeným vyhověno podle § 18 zákona o advokacii a nebyl určen advokát k poskytnutí právní služby spočívající ve „vracení

písemností orgánů veřejné moci vinou prováděcích předpisů“, a to z toho důvodu, že z podání žadatele nelze s určitostí zjistit, o jakou službu žadatel žádá s odkazem na body B.1. a C.1. vyplněného Prohlášení a na to, že má-li být žádosti vyhověno, musí být ve výroku rozhodnutí o určení advokáta mj. stanovena právní služba, kterou má advokát žadateli poskytnout, tato musí být konkrétní a určitá, což z žádosti žadatele nelze s určitostí zjistit. V odůvodnění se dále uvádí, že žadatel nebyl vyzván k odstranění vad tohoto podání, protože byl již dříve, vzhledem k jeho častým žádostem opakovaně upozorňován na právní úpravu tohoto řízení a povinnosti, které musí žadatelé o určení advokáta splnit, aby mu vzniklo právo na určení advokáta k poskytnutí právní služby a jeho podání většinou vykazovala stejný nedostatek, tedy požadovaná právní služba nebyla dostatečně popsána, aby mohla být označena a uložena advokátovi. Ze znalosti terminologie žadatele se sice usuzuje, že se má jednat o ústavní stížnost, nicméně chybí jakákoli specifikace rozhodnutí orgánu veřejné moci, ač je účastníku známo za jakých podmínek lze takovou ústavní stížnost podat.

Na toto rozhodnutí žalobce reagoval podáním námitek ze dne 3.11.2009, v nichž jednak namítal, že jeho žádost je dostatečně určitá jak pokud jde o určení služeb o jaké žádal (bod C4) tak i ohledně předmětu budoucího řízení (bod B. a C.1.), a pokud Komora nevěděla, o co se žádá, pak proto, že zaměnila předmět právní věci s předmětem (rozsahem) služby, nadto dle rozhodnutí (které ani nemá náležitosti) Komora upustila od výzvy k doplnění podání z lživých důvodů, že žalobce opakovaně výzvy a pokyny k náležitostem řádného návrhu nerespektuje. Na toto podání žalovaná reagovala přípisem ze dne 16.11.2009 č.j. 2576/09 s tím, že nejde o nový návrh.

Soud dále doplňuje, že již z usnesení tohoto soudu ve věci sp.zn. 10 A 6/2011 plyne, že žalobce se následně opakovaně domáhal podáním dalších žádostí u žalované obdobným způsobem patrně téhož; v návrhu na ochranu proti nečinnosti České advokátní komory ve věci vedené pod č.j. 1389/10 se žalobce dovolával přikázat předsedovi této Komory, aby vydal rozhodnutí o žádosti žalobce ze dne 16.5.2010 o určení advokáta dle § 18 odst. 2 zákona o advokacii, ve znění ze dne 31.5.2010, žalovaná v takto žalobcem označené věci nečinná nebyla. Žádost žalobce ze dne 16.5.2010 byla žalované doručena dne 18.5.2010. Dne 26.5.2010 žalovaná pod č.j. 1389/10 vyzvala žalobce k doplnění uvedené žádosti a dne 2.6.2010 žalobce žalované doručil podání se sdělením, že svou původní žádost doplňuje. Dne 22.6.2010 pak žalovaná pod č.j. 1493/10 o uvedené žádosti žalobce o určení advokáta rozhodla tak, že jeho žádost zamítla. Rozhodnutí tak bylo rovněž v následně vedeném řízení již vydáno, jeho správnost byla následně napadena u Městského soudu v Praze pod sp.zn. 5 A 185/2010 (bylo tudíž zřejmé, že žalovaná není a nebyla nečinná a žaloba na ochranu proti nečinnosti nebyla nedůvodná; § 79 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní). Rozhodnutím ze dne 22. 6. 2010 zamítla žalovaná žalobcovu žádost ze dne 16. 5. 2010 o určení advokáta, kdy po podání žádosti vyzvala žalovaná žalobce, aby prokázal splnění podmínek zákona o advokacii, mj. aby specifikoval konkrétní rozhodnutí soudu či jiného orgánu státní moci, jež má být napadeno ústavní stížností, a to s uvedením soudu, spisové značky, data vydání a data doručení. Žalobce reagoval podáním ze dne 31. 5. 2010, které však neobsahovalo potřebné informace, ohledně specifikace konkrétního rozhodnutí pouze odkázal na oddíl B.1 a B.3 své původní žádosti; v té bylo uvedeno „nedoručování písemností soudy zákonným způsobem“ a „vyčerpání všech opravných prostředků během půl roku bezvýsledně“. Žalobce tak ani po řádné výzvě k opakované žádosti neprokázal splnění podmínek stanovených v § 18 odst. 2 zákona o advokacii a neposkytl správnímu orgánu dostatek informací, na jejichž základě by bylo možno specifikovat předmět právní služby dostatečně určitě a nezaměnitelně.

Městský soud v Praze na základě předně uvedeného neshledal žalobu důvodnou.

Ohledně určení advokáta Českou advokátní komorou platí podle § 18 odst. 2 zákona o advokacii, že ten, kdo nesplňuje podmínky pro ustanovení advokáta soudem podle zvláštních právních předpisů a ani se nemůže domoci poskytnutí právních služeb podle tohoto zákona (dále jen "žadatel"), má právo, aby mu Komora na základě jeho včasného návrhu advokáta určila. V téže věci však může být žadateli určen Komorou advokát pouze jednou; to neplatí, odmítne-li v této věci dříve určený advokát poskytnout právní služby z důvodů uvedených v § 19. V rozhodnutí o určení advokáta Komora vymezí věc, v níž je advokát povinen právní služby poskytnout, jakož i rozsah těchto služeb. Komora může v rozhodnutí o určení advokáta stanovit i další podmínky poskytnutí právních služeb, včetně povinnosti poskytnout právní pomoc bezplatně nebo za sníženou odměnu, pokud to odůvodňují příjmové a majetkové poměry žadatele. Komorou určený advokát je povinen právní služby žadateli poskytnout za Komorou určených podmínek. To neplatí, jsou-li dány důvody pro odmítnutí poskytnutí právních služeb uvedené v § 19 nebo jde-li o zjevně bezdůvodné uplatňování nebo bránění práva; v těchto případech advokát o důvodech neposkytnutí právních služeb bez odkladu písemně vyrozumí žadatele a Komoru. Určení advokáta Komorou nenahrazuje plnou moc vyžadovanou zvláštními právními předpisy k obhajobě toho, jemuž byl advokát Komorou určen, v trestním řízení nebo k jeho zastupování v jiném řízení.

Z povinnosti Komory dané jí zákonem vymezit v rozhodnutí o určení advokáta věc, v níž je advokát povinen právní služby poskytnout vyplývá požadavek, aby sám žadatel jasně vymezil předmět sporu, čeho se v něm hodlá domáhat a z jakých skutečností odvozuje svůj nárok. Je tak v jeho zájmu, aby v žádosti věc jednoznačně a nezaměnitelně označil, neboť tím vymezuje předmět své žádosti o určení advokáta a jen tak následně Komora může jednoznačně stanovit, jaké konkrétní věci se určení týká. Žalobce ve své žádosti uvedl do rubriky Povaha sporu toto: /B.1.) „*vracení písemností orgánů veřejné moci vinou prováděcích předpisů*“. V navazujícím bodu B.3. neuvedl další okolnosti a skutečnosti, které mají být předmětem sporu. V bodě C.1, uvedl, že v případném sporu vystupuje jako „*doložitelně poškozený nesprávným úředním postupem*“, nárok popsal tak, že je o „*zrušení částí předpisů ÚS*“. Lze mu přisvědčit toliko potud, že z bodu C.4. bylo lze seznat, že žádá o poradenství před zahájením soudního řízení a pomoc nebo zastupování v soudním řízení. Uvedená specifikace právní věci, která měla být předmětem rozhodnutí o určení advokáta, tak nebyla dostatečně konkrétní a určitá, když od ní se odvíjí rozsah služeb a jen při přesné specifikaci „věci“ samotné je možné zajistit splnění zákonné podmínky, podle níž může být žadateli v téže věci určen Komorou advokát pouze jednou.

Žalovaná sice v daném případě nevyzvala žalobce k odstranění vad podané žádosti, jak však v rozhodnutí sama uvedla postupovala tak proto, že ač byl žalobce jako žadatel v jiných věcech takto opakovaně vyzýván, k odstranění vad podání nedošlo. Tento postup sice obecně představuje vadu řízení, v daném případě však nelze přehlížet, že žalobce poptává u žalované určení advokáta opakovaně a opakovaně byl již rovněž poučen o důležitosti konkrétního označení právní věci či sporu, pro něž bezplatnou právní pomoc tj. určení advokáta Komorou požaduje. O bezúspěšnosti výzev vůči žalobci svědčí konečně i následný postup žalobce v této věci, kdy namísto konkretizace „věci“ a uvedení okolností a skutečností, z nichž dovozuje svůj nárok, ohledně něhož chce zahájit spor u soudů, či Ústavního soudu, popř. takový spor již vede, žalobce naopak tvrdí, že žádost je dostatečně určitá a odmítá odstraňovat jakékoli vady, následně podává obdobně neurčité a nekonkrétní žádosti, z jejichž znění lze toliko domýšlet, zda jde o žádost v obdobné či téže „věci“. Soud proto neshledal uvedenou vadu za důvod ke zrušení rozhodnutí žalované, když z reakce žalobce ze dne 3.11.2009 i dalšího postupu žalobce plyne, že by takový postup nevedl k předpokládanému výsledku.

Žalované vzhledem k opakovaným podáním žalobce nelze přičítat k tíži, že obeznámena se způsobem jakým žalobce žádosti vyplňuje a jeho terminologií, uvedla na co usuzuje, že žalobce poptává právě podanou žádostí, a pakliže se má jednat o ústavní stížnost vyslovila předpoklad, že by mělo být označeno rozhodnutí orgánu veřejné moci, kterým bylo právo žalobce dotčeno. Obecným předpokladem podání stížnosti Ústavnímu soudu případně spojené s návrhem na zrušení ustanovení právních předpisů je, aby v konkrétní věci při aplikaci těchto předpisů došlo ze strany veřejné moci k porušení žalobcova základního práva, a to rozhodnutím či jiným procesním postupem a aby byly vyčerpány prostředky k ochraně práva před obecnými soudy, pokud jde zákon připouští.

Soud z uvedených důvodů neshledal námitky žalobce důvodné, a proto zamítl žalobu podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 1 a odst. 3 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů, neboť neměl ve věci úspěch; žalované pak v řízení o žalobě nevznikly žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s.; kromě obecných náležitostí podání musí kasační stížnost obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 15.listopadu 2012

Mgr. Jana Brothánková, v.r.
předsedkyně senátu